Лицем до молоді! У пошані до піонерів -

СВОБОДА

SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVIII. Ч. 43. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 5-го БЕРЕЗНЯ 1971 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, MARCH 5, 1971 No. 43. VOL. LXXVIII.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Четвер, 4 березня 1971

В АМЕРИЦІ

НАЙВИЩИЙ СУД ЗСА ВИРІШИВ 8 голосами проти 1, що кожний стейт мав би платити кошти розводу за тих, які є занадто бідними, щоб самим покрити такий видаток. Вирішено також, що нікого не можна саджати до в'язниці тільки за те, що дана особа не спроможна заплатити боргу чи іншу оплату через бідність: „Для покарання такої особи треба знайти якісь інші методи".

ОСВІТНЯ РАДА НЮЙОРКСЬКОГО СТЕЙТУ ПОВІДОМИЛА, що через великий фінансовий дефіцит доведеться звільнити з праці яких 10 000 запасних учителів у публічних школах. Таких вчителів викликають з дому при потребі заступати неприсутніх постійних вчителів. Крім того, з середини березня будуть звільнені ще понад 6.000 шкільних службовців, бо їх немає чим оплачувати. Дефіцит дійшов суми в 40 мільйонів долярів.

У ВІДПОВІДЬ НА МАЙЖЕ 50-відсоткове підвищення оплат за переїзд таксівками в Ню Йорку — багато людей перестали користуватися їхніми послугами, їдучи до потрібних їм місць підземною залізницею та автобусами. Раніше пасажири чекали на таксівки, а тепер таксівки чекають на пасажирів.

МІСЬКА КОРПОРАТИВНА РАДА ОПРИЛЮДНИЛА ДОКУМЕНТ, в якому обвинувачено 18 службовців Департаменту в'язниць в тому, що вони невідповідно поводилися з в'язнями. Ідеться про бунт в'язнів у жовтні 1970 р. на Квінсі, після якого тих в'язнів заганяли до камер, декого з допомогою сили.

НЮЙОРКСЬКА ТЕЛЕФОНІЧНА КОМПАНІЯ ДОМАГАЄТЬСЯ ЗБІЛЬШЕННЯ оплати за телефонічні розмови на 29.1 відсотка, що давало б їй річно майже 400 мільйонів долярів зиску. Збільшення прибутків необхідне для покращення телефонічної мережі та її ефективности. Леґіслятура Нюйоркського стейту буде обмірковувати цю нову вимогу Телефонічної Компанії. Нарада в тій справі запляннована на 16 березня.

ПРЕДСТАВНИКИ 24 РЕЛІҐІЙНИХ ДОМІНАЦІЙ І АҐЕНЦІЙ розпочали цього тижня кампанію за припинення війни в Індокитаї до кінця року. Вони вимагають від американського уряду, щоб він визначив точну дату закінчення війни проти комуністичного аґресора в Індокитаї, і пропонують для цього кінець 1971 року.

КОНҐРЕСМЕН - ДЕМОКРАТ ВІЛЬЯМ ҐРІН у Філядельфії відкинув пораду посадника міста Джеймса Тейта й висунув свою кандидатуру на посадника Філядельфії. 32-річний демократ - ліберал Ґрін буде змагатися в тих виборах із Френком Різо, колишнім поліційним комишнером. Сучасний посадник Філядельфії вирішив не кандидувати більше на той пост і радив Ґрінові залишатись у Вашингтоні, підпираючи кандидатуру Різо.

У СВІТІ

У НОРВЕҐІЇ НАСТАЛА криза уряду: прем'єр Пор Бортен зрікся внаслідку скандалу, коли виявилося, що він оповів про тайні переговори про приступлення Норвеґії до Европейської Економічної Спільноти лідерові опозиційної супроти того пляну соціялістичної партії. Не відомо, чи прем'єр Бортен зробив це „мимоходом", у розмові з даним політиком під час зустрічі з ним у літаку, чи свідомо, бо сам він, Бортен, теж не був звеличником того пляну. Але його так атакували в пресі за недискретність та згодом за крутійство в цій справі, що він зрікся свого становища. До влади, мабуть, повернуться в Норвеґії соціялісти.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ ТРИБУНАЛ В ІТАЛІЇ ВИРІШИВ, що закон про розводи не перечить конституції і тому зберігає свою силу, дармащо порушив конкордат з Ватиканом, який забороняв розводи. Парлямент — заявив Конституційний трибунал — має право зміняти постанови міждержавних договорів. Прийнятий в минулому році закон про допускальність розводів перед італійськими цивільними судами був палко оспорюваний Ватиканом.

КОМУНО - КИТАЙСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР ЧУ ЕН-ЛАЙ ПІДКРЕСЛИВ з вдоволенням, що президент Ніксон уперше назвав Комуністичний Китай його офіційною назвою „Народна Республіка Китаю". Але, зрештою, Чу Ен-лай знову таврував Америку за її „аґресію" в Індокитаю та „імперіялізм". Промовляючи на бенкеті в Пейпінгу у честь японської делеґації, з якою комуно - китайський уряд підписав торговельний договір, Чу Ен-лай таврував союз Японії з Америкою.

ДО ПІВНІЧНОЇ ІРЛЯНДІЇ ПРИБУДЕ ще один курінь британської піхоти, щоб протидіяти заворушенням між тамошніми протестантами і католиками. Разом число британських вояків у Північній Ірляндії зросте до 8.000 — і може прибути їх ще більше, бо авантури із стріляниною та газоліновими бомбами не припиняються.

КОМУНІСТИ В КАМБОДЖІ ОБСТРІЛЯЛИ мінометами єдину тамошню рафінерію нафти в порті Компонґ Сом, колишньому Сіянуквіллі, та поцілили чотири газолінові збірники. Внаслідку вибухів і пожежі значно пошкоджена рафінерія, при чому згинули три вояки і шість дальших були ранені.

ПАРЛЯМЕНТАРНІ ВИБОРИ В ІНДІЇ ПРОХОДЯТЬ серед кривавих сутичок між визнавцями різних релігій і членами різних партій. В місті Алігар перервали вибори на кілька днів, коли згинуло там 8 осіб.

В АНСБАХ У ЗАХІДНІЙ НІМЕЧЧИНІ ЗГОЛОШЕНО на поліції скаргу двох дівчат 16-ти і 20-тирічної, що коли вони, на запрошення водія, всіли до автобусу, то 17 американських вояків, які були в ньому, здебільша мурини, кинулися на них і їх знасилували. Німецька й американська військова поліція переводить слідство.

Виставка Василя Кричевського в Пластовому Домі

Ню Йорк. — Тут у Пластовому Домі відулося в неділю, дня 21-го лютого, відкриття виставки картин Василя Кричевського, перша імпреза для ширшої публіки, що мала нагоду оглянути відновлений будинок Пласту, зокрема модерно улаштовану велику залю. Зібраних, які вщерть виповнили залю, привітав станичний пл. сен. П. Дорожинський, а слово про мистця виголосив проф. Л. Кузьма, оцінюючи фахово праці В. Кричевського. Виставка має великий успіх: виставлено 40 картин відомого мистця (олії, великі і малі ґуаші), з яких більшу частину закуплено в перших днях виставки. Виставка триває до 17-го березня. Вона відкрита в суботу від год. 2:30 — 7:00 вечора, в неділю від 1:00 — 6:00.

У 100-РІЧЧЯ НАРОДИН ВЕЛИКОЇ ДОЧКИ УКРАЇНИ

Український народ в Україні та у всьому світі відзначає цього року сторіччя з дня народин Лесі Українки, геніяльної поетеси й драматурга, звеличника української національної ідеї та найвидатнішого речника українського відродження.

Секретаріят Світового Конґресу Вільних Українців проголосив 1971 рік — роком Лесі Українки та покликав до життя Почесний Комітет, до якого увійшли представники українських наукових, літературних, мистецьких та громадських установ і який очолила проф. Ізидора Борисова, сестра Лесі Українки. Окремий Діловий комітет займатиметься координацією ювілейних святкувань у всіх країнах нашого поселення, даватиме допомогу в організації таких святкувань, а теж подбає про те, щоб приготовити підсумки роковин у формі відповідних видань та історичних пам'яток.

Звертаємося зі закликом до всього українського організованого громадянства у всіх країнах поселення урочисто відзначити річницю народин великої Дочки України, а зокрема використати цей ювілейний рік для того, щоб з постаттю Лесі Українки, її творчістю та ідеями познайомити українське молоде покоління, а також найширші літературні, мистецькі й наукові кола країн світу.

Просимо про найактивнішу співдію та підтримку всіх наших наукових, культурних та громадських чинників, бо тільки спільними силами удасться нам перевести це трудне, але й почесне завдання, яким є вшанування пам'яті Лесі Українки.

Ню Йорк, 25 лютого 1971

ПОЧЕСНИЙ КОМІТЕТ:

Ізидора Борисова, голова, проф. О. Оглоблин (УВАН), проф. д-р Є. Вертипорох (ГР НТШ), проф. д-р М. Стахів (НТША), проф. д-р В. Кубійович (НТШЕ), проф. Т. Ляхович (НТША), проф. д-р В. Янів (УВУ), проф. д-р Р. Єндик (УТГІ), проф. д-р Л. Винар (УІТ), проф. д-р Р. О. Климкевич (УГГТ), проф. д-р Л. Добрянський (УККА), о. митрат д-р В. Кушнір (КУК), мґр А. Мельник (КОУГЦУ), д-р В. Іваницький (УЦР), о. В. Ханейко (УББК), М. Болюх (СУОА), В. Васюк (УГВ) — члени.

ДІЛОВИЙ КОМІТЕТ:

Мґр Ірина Пеленська, голова, проф. д-р К. Біда, проф. д-р Г. Лужницький, О. Кузьмович, Л. Крушельницька, д-р М. Сосновський, — заступники голови, проф. д-р Н. Пазуняк, секретар, проф. д-р М. Степаненко, д-р С. Карпінська, мґр З. Фещак — члени.

Роджерс відіграє вирішальну ролю у справах закордонної політики ЗСА — заявляють з державного департаменту

Вашингтон. — У зв'язку із виступами деяких членів Конґресу та різними спекулятивними повідомленнями в пресі буцімто керівництво справами закордонної політики ЗСА перебуває не в руках державного секретаря Вільяма П. Роджерса, але президентового дорадника для справ національної безпеки Генрі А. Кіссінґера, з державного департаменту подали до відома, що всі цього роду ствердження є спекулятивними і не відповідають правді. Речник державного департаменту Роберт Дж. МекКлоскі заявив офіційно, що державний секретар Вільям П. Роджерс „відігравав і відіграє далі вирішальну ролю в усіх закордоннополітичних децизіях". Виступив МекКлоскі із своєю заявою в середу 3 березня ц.р. День перед тим, до критичних в цій справі голосів приєднався був демократичний сенатор з Мізурі Стюарт Саймінґтон, заявляючи, що становище державного секретаря це тільки титул і що його роля обмежується лише до виступів при випивках — „коктейл-парті". В переданій в середу для преси заяві Роберта Дж. МекКлоскі стверджується, що Роджерс має безпосередній і вирішальний вплив на такі ділянки закордонної політики, як справа переговорів між ЗСА й СССР про обмеження нуклеарного збросння, покращання взаємин з комуністичним Китаєм, проблеми Індокитаю і Близького Сходу, втримування збройних сил ЗСА в Европі тощо. В політичних колах сподіваються, що в цій справі заявиться ще також президент Ніксон під час своєї пресової конференції, визначеної на четвер 4 березня ц.р.

Вшанують пам'ять Тараса Чупринки

Ню Йорк. У суботу 6-го березня о 6-ій г.вечора в Домі ОУВФронту при 10-ій вулиці відбудеться для сумівців та батьків Святочний Апель на вшанування пам'яти ген.-хор. Тараса Чупринки-Шухевича в 21-шу річницю героїчної смерти Головного Командира УПА. Після Апелю, що відбудеться з ініціятиви Осередку ім. ген.-хор. Т. Чупринки, всі учасники перейдуть о 7.30 вечора до церкви св. Юра на 7-ій вулиці на Панахиду за спокій душі сл. п. Тараса Чупринки. На Апель і Панахиду прибуде юнацтво СУМА також Озон Парку, Південного Бруклину й ін. місцевостей околиці. У суботу 20 березня в Домі ОУВФронту відбудуться річні загальні збори Осередку СУМА.

Українка виступить в головній ролі в опері в Ню Йорку цієї неділі

Ню Йорк. — Світляна Тонкошкур, доня відомих наших громадян професора і пані Вожаківських з Ірвінґтону, виступить цієї неділі, 7-го березня, в головній ролі в опері Ніколаї „Віндзорські витівниці" (Ди Меррі Вайвс оф Віндзор), базованій на відомій комедії Вілліяма Шекспіра. Світляна виступить в ролі „пані Пейдж". Оперу з оркестрою, хором і балетом ставить заінкорпороване неприбуткове товариство „Опера Молодих Артистів", що поставило собі за завдання презентувати молодих професійних співаків у відомих операх, диріґованих відомими музиками та керованих відомими режисерами на професійних сценах. Опера „Віндзорські витівниці" із Світляною Тонкошкур буде поставлена в Авдиторії Вілліяма О'Шеа при 100 Вест 77-ій вулиці в Ню Йорку і почнеться о год. 2.30 по полудні. Вступ — 2:50 дол. За дальшими інформаціями можна телефонувати: (212) 864-6177.

Південний В'єтнам погрожує атакою проти Північного В'єтнаму

Сайгон. — Південно-в'єтнамський президент Нгуєн Ван Тіє, промовляючи до групи старшин і провінційних адміністраторів, перестеріг Північний В'єтнам, щоб той не провокував Південного В'єтнаму до заатакування північних в'єтнамців на їх власній території. Нгуєн Ван Тіє закликав північно-в'єтнамських комуністів „прокинутись до реального світу" і не ставити Південного В'єтнаму в таку ситуацію, в якій він мусів би боронити себе — атакуючи північно-в'єтнамських аґресорів на їх території. Така акція була б „леґітимною самообороною". Подібні натяки на можливість вмаршу південно-в'єтнамських військ до Північного В'єтнаму були вже кількакратно в останніх тижнях. Вперше зробив це віце-президент Нгуєн Као Кі, після того президент Нгуєн Ван Тіє заявив, що інвазія південних в'єтнамців до Північного В'єтнаму „є тільки питанням часу". Президент Ніксон заявив 17 лютого, що коли Південний В'єтнам рішить заатакувати Північний В'єтнам, то поки Америка обіцяє свою летунську допомогу в тому ділі — вона мусіла б дати свою згоду на таку кампанію. Тепер заявлено з Білого Дому, що в американських керівних колах „не було розмов" на цю тему. Припускають, що погрожування вмаршом до Північного В'єтнаму є засобом „війни нервів", щоб Північний В'єтнам не висилав великих сил на південь, з тримав їх дома.

Західні альянти задемонстрували проти СССР в справі Берліну

Берлін. — Американський, британський і французький амбасадори в Західній Німеччині відмовилися від заповідженої зустрічі з совєтським амбасадором із Східньої Німеччини в справі Західнього Берліну на знак протесту проти нового зупинювання наземного руху на шляхах від Заходу до Західнього Берліну. Вправді технічно зупиняють рух на тих хах східньо-німецькі поліцiянти і вояки, однак насправді це залежить від совєтської згоди і від совєтських наказів. Так само посадник Західнього Берліну Клявс Шюц відмовився від заповідженої зустрічі з представником Східнього Берліну в справі облегшення контактів між мешканцями обох частин поділеного Берліну. Східньо-німецькі власті почали зупиняти й шиканувати вантажні й особові автомобілі у середу 3 березня ц. р. на широкій на 110 миль смузі, що ділить Західній Берлін від Західньої Німеччини, нібито у доказ свого невдоволення, що в Західньому Берліні зібралась конференція опозиційної в Західній Німеччині Християнсько-демократичної партії. Східньо-німецькі комуністи вважають, що Західній Берлін це окрема політична одиниця, до якої нема ніякого діла Західній Німеччині та її політичним фіґурам. Але після того, як західні альянти і західньо-берлінський посадник різко задемонстрували проти того нового комуністичного шантажу — припинено шикани на шляхах.

Погіршилися відносини між ЗСА і Національним Китаєм

Тайпей. — Китайська преса на Тайвані (Формозі) зайняла дуже неприхильне становище супроти останнього радіо-телевізійного звернення президента Ніксона про закордонні справи, в якому Ніксон заявив бажання ЗСА покращати взаємини з Комуністичним Китаєм та вичислив різні примирливі жести, що їх американський Уряд зробив в останніх місяцях на адресу Пейпінґу. Керівні кола Вільного Китаю свідомі, що становище ЗСА змінилося остільки, що ЗСА вже не є принципово проти допущення Комуністичного Китаю до Об'єднаних Націй, а тільки готові підтримати концепцію „двох Китаїв", із залишенням Вільного Китаю в Об'єднаних Націях. Зате постійне місце в Раді Безпеки ОН, що його займає від часу заснування ОН Вільний Китай, мабуть, перейшло б в руки Комуністичного Китаю, що могло б спричинити виступлення Вільного Китаю з Об'єднаних Націй. Одним з показників погіршення американсько-китайських взаємин є виділення з Тайвані (Формози) американського місіонара-професора, М. І. Торнберрі, методиста, який був професором історії Церкви. Його дружина була вчителькою англійської мови. Їх присудили спершу до домашнього арешту, при чому поліція не допускала до їх дому ніяких відвідувачів. Їм наказали виїхати впродовж 48 годин без подання причин виділення. Припускають, що це сталося тому, що Торнберрі зберігав добрі контакти з різними видатними тайванцями, опозиціоністами режиму Чіянґ Кай-шека.

Інж. Богдан Петріна очолив Метрополітальний Відділ УККА в Дітройті

Дітройт (Фр. Л.). — В суботу, 27-го лютого 1971 року тут в домі Українсько-Американського Осередку відбулися Загальні Збори Метрополітального Відділу УККА, у висліді яких інж. Богдан Петріна був обраний на голову цього Відділу. Зборами проводив д-р Богдан Лончина, секретарював мґр Франц Липецький.

Після звітів уступаючого голови, секретарів і референтів та уділення абсолюторії дотеперішній Управі, на внесок номінаційної комісії вибрано однoголосно нові керівні органи в такому складі: Управа: інж. Богдан Петріна — голова, інж. Василь Колодчин — 1-ий заступник голови, Василь Папіж — 2-ий заст. голови, Франц Липецький — секретар і пресовий референт, Михайло Віхорек — англомовний секретар, Іван Лотоцький — фінансовий референт, Анастазія Волкер — реф. зовн. зв'язків, Ярослав Базюк — реф. нац. датку, Емілія Запорожець, д-р Роман Блюй, Филимон Фурда і Дмитро Кошильовський — члени. Контрольна Комісія: інж. Микола Кунинський, дир. Михайло Кушнінський і д-р Богдан Лончина. Товариський Суд: Володимир Дідик, інж. Степан Білий і Степан Щуровський.

Загальні Збори висказали інж. Василеві Колодчинові, який очолював Відділ п'ять років, признання і подяку за його корисну працю для громади.

На жаль, його ініціятива і заходи об'єднатися з Відділом УККА в Гемтремку в один репрезентативний Відділ на цілу метрополію Дітройту, не увінчалися успіхом.

Комуністичний Китай випустив в космос другого штучного сателіта

Вашингтон. — Речник Пентаґону повідомив, що Комуністичний Китай випустив в середу 3 березня ц. р. з свого центру космічних дослідів в північно-західньому Китаї о год. 7.15 ранку штучного сателіта, який почав кружляти довкола Землі.. Стежна система Північно-американської летунської оборонної команди негайно вистежила того сателіта й почала слідкувати за його рухами. Самі комуно-китайські власті промовчали покищо ту подію. Тому не відомі величина того сателіта ані будь-які інші подробиці. Для Заходу ця подія тому важлива, бо вона доказує, що Комуністичний Китай послідовно змагає до створення своєї далекосяжної трансокеанської ракети з ядровою „головкою". Першого свого штучного сателіта комуно-китайці вистрелили в космос 24 квітня 1970 року. Але 14 жовтня мин. року вони перевели 11-ий з черги штучний вибух ядрової енерґії. Цей теперішній китайський штучний сателіт робить обороти довкола Землі кожних 106 хвилин у віддалі від Землі від 162-ох до 1.100 миль. Фахівці припускають, що китайські комуністи вже розпоряджають ракетами на середню віддаль, до 1,000 миль і що вони роблять дальші наполегливі заходи отримати ракети на далеку віддаль, які можуть стати засобом політичного шантажу.

В СССР цькують американських кореспондентів

Москва. — Орган совєтських профспілок „Труд" одверто виступив проти кореспондента „Вашінґтон Посту" Антоні Астрахана, вимагаючи видалення його. Той часопис — очевидячки з наказу згори — таврував кореспонденції того журналіста про совєтську політику супроти жидів та назвав їх „наклепницьким перекручуванням". Обидва попередники Астрахана на тому пості у Совєтах, Стіфен Розенфельд і Анатоль Шуб, були видалені і добре було б, що Астрахан зазнав тої самої долі — цинічно заявив „Труд". Московські газети надрукували теж листа якогось професора М. Пільнера з Ленінграду, який назвав кореспонденції Астрахана „злочинною роботою", яка шкодить американсько - совєтським добрим стосункам. Знову ж іншого американського журналіста, Джеймса Пайперта з „Ассосіейтед Пресс", поліція притримала і переслухувала впродовж двох годин, коли він вийшов з ресторану в товаристві одного московського студента. Того студента арештували, і хоч опісля звільнили, проте донесли до його школи, що він „обідав з американцем", наче б це був злочин. В минулому році Совєти видалили трьох американських кореспондентів і кільком іншим загрозили, що видалять їх, якщо вони далі писатимуть в тому ж дусі.

У Швайцарії помер Станислав Вінценз автор епічного твору про Гуцульщину „На високій полонині"

Льозанна, Швайцарія. — Ще 28 січня ц. р. помер тут на 83-му році життя видатний польський письменник, філософ та публіцист Станислав Вінценз, автор широковідомого і перекладеного на багато европейських мов епічного твору про Гуцульщину і гуцулів — п. н. „На високій полонині", що його другою частиною є видана з кінцем минулого року в Лондоні повість „Звада". Народжений 1888 року в Слободі Рунгурській на Покутті сл. п. Станислав Вінценз присвятив своє життя студіям філософії, права і мов і зокрема вивченню рідної йому Гуцульщини, гуцульської культури й побуту. Вислідом цих студій і досліджень був його великий епічний твір „На високій полонині", виданий вперше польською мовою 1936 року, що його продовженням є розповідь „Звада". Рукописи дальших частин Вінцензового твору та інших його праць залишилися в дружини Покійного Ірини і його сина Андрія, що є професором славістики в Гайдельберґу. Похорон сл. п. Станіслава Вінценза відбувся 1 лютого ц. р. в Льозанні з церкви св. Миколи із Флю і в ньому взяли участь крім родини Покійного і багатьох його земляків поляків і друзів з-поміж швайцарців, німців і жидів, представники українських установ із Німеччини й Італії. Прощали Покійного від українців над могилою ректор УТГІ проф. Р. Єндик та інж. Михайло Єреміїв. Похоронні відправи в українському обряді відправив згідно з волею Покійного о. шамб. Мирослав Марусин, секретар Верховного Архиєпископа Кардинала Йосифа Сліпого. Похоронні відправи в латинському обряді провів о. прелат Е. Й. Франя. Від жидів прощав Покійного молитвою рабін проф. д-р М. Шпрехер з Гайдельберґу.

З кінцем цього тижня відбудуться союзові збори в Джерзі Ситі, Пассейку і Перт Амбою

Джерзі Ситі. — Організаційний відділ УНСоюзу пригадує, що в цьому кінці тижня відбудуться збори Окружних Комітетів трьох Округ Нюджерського стейту. В п'ятницю, 5-го березня ц. р. відбудуться організаційні наради округи, яка гуртує Відділи з Джерзі Ситі і Байону. Збори відбудуться в Українськім Народнім Домі в Джерзі Ситі, при вулицях Фліт і Овкленд. Початок о год. 7-ій вечором. В суботу, 6-го ц. м. відбудуться річні загальні збори Пассейкської округи, в Українськім Народнім Домі в Пассейку при 237 Говп Аве. Початок о год. 7-ій вечором, а в неділю, 7-го березня ц. р. відбудуться річні загальні збори Округи в Перт Амбою. Ці збори скликані до залі Української Централі при церкві св. Димитрія при Рузвелт евеню в Картереті. Початок о год. 2-ій по полудні. В усіх цих зборах візьмуть участь головний предсідник УНСоюзу Йосип Лисогір та обласний організатор і головний радний Степан Гавриш. В зборах в Пассейку візьме участь також заступник головного предсідника і рекордовий секретар Володимир Сохан. Перед зборами пассейської Округи відбудеться короткий, секретарсько-організаційний курс в тому самому приміщенні, від 4ої години по полудні починаючи. На зборах округи в Джерзі Ситі заступниця головного предсідника п. Марія Душник вручить п-ні Квітці Стецюк почесну грамоту першунки організаційної кампанії 1970 року.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢
Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Громадянство і рідна преса

„Свобода" інформувала своєчасно про припинення появи польського щоденника „Нови Свят", а вчора подала ширшу вістку про появу на місце того щоденника — нового, під назвою „Нови Дзєннік", — в іншому форматі, іншому місці й з іншою технікою, проте із тією самою ідеологією і цілями. Стоячи принципово на становищі, що чим численніша й сильніша етнічна преса в Америці, тим більшою повагою користуються всі національні групи, ми сприйняли з жалем факт закриття щоденника „Нови Свят". Тому треба привітати появу „Нового Дзєнніка", тим паче, що його видавці й редактори взялися за дуже відважне діло, накресливши собі широкі пляни, здійснення яких залежатиме від — фінансів.

Аналізуючи в першому числі цього нового щоденника причини упадку „Нового Сьвяту", редактор Маріян Свєнціцький з огірченням навів факти з американсько-польської дійсности, аналогічні з фактами із дійсности американсько - української. Ідеться про прірву, яка існує між зростом заможности американсько - польських чи й американсько - українських громадян та їх відношенням до потреб рідної преси. Адже відомо, що без підтримки рідної преси не вдалася б ні одна імпреза, ні одно добре діло, без активної підтримки збоку преси ледве чи вдержались би й багато наших установ та організацій. Названий польський редактор бідкається, що його земляків „стати на все, на дім, авто, університет для дітей, прогулянку до Польщі чи до Риму, другий дім на Флориді", а „передплата польського щоденника — це „зайвий" видаток . . ." Подібне стосується й американсько - українських відносин. Багато наших людей „не можуть жити" без своєї рідної газети і гірко нарікають, коли пошта не доставляє її своєчасно чи коли іноді газета не появляється з таких або інших причин. До редакцій наших газет є теж прерізні й безперервні претенсії: що вони не поміщують „негайно" й на видному місці присиланих статтей та вісток, що вони не посилають своїх кореспондентів на всі імпрези і не подають з них звітів, та ще й обов'язково прихильних, — що вони замало уваги присвячують такій і такій справі. Але все ще замало наших громадян думають про те, що, наприклад, „Свобода" є органом Українського Народного Союзу, який вже поклав і далі кладе історичні заслуги не тільки для української громади в ЗСА, але й для всього українського народу, що членство в УНСоюзі є неначе виказкою приналежности до організованої української спільноти. Але, не зважаючи на великі зусилля, він все ще не може досягнути цифри ста тисяч членів з ЗСА і Канади і все ще в підході американсько - українського суспільства до УНСоюзу та його видавництва існує куди більше вимог, ніж зобов'язань. Більшість наших установ і організацій стоять на становищі, що газета має брати на увагу їх громадський, культурний і не бизнесовий характер, а тому повинна бути безплатно на їх услугах. Алеж газета не появляється „автоматично", а зріст загальних цін вимагає щораз більших коштів на її видання, — і газета теж громадська установа.

Правда, „Нови Дзєннік" ставить полякам за зразок українців та УНСоюз, який будує свій хмаросяг у найближчому сусідстві цього нового польського часопису. І ми гордимось активністю американсько - української громади, проте свідомі того, що поруч із світлами є в тій громаді багато тіней. Польські редактори правду кажуть, що не треба цуратися виявляти ці тіні, ба навіть інколи „встромляти патик у муравлище" — з конструктивною ціллю уздоровлення відносин. Роля нашої української преси навіть складніша й трудніша від ролі щоденника польського, бо ми не тільки інформуємо і коментуємо, але й формуємо національно - політичну думку, стоячи, зрештою, на тому становищі, що й „Нови Дзєннік": визнавати спільність з народом в Україні, а не тамошнім режимом, і боротися проти російського імперіялізму, як і проти комунізму.

„Свобода" рада, що її найближчим сусідом в Джерзи Сіті став „Нови Дзєннік". Погоджуючись у принципі на „право не погоджуватись", ми наперед приймаємо, що „Свобода" й „Нови Дзєннік" не можуть мати в усіх справах ту саму думку, бо це річ неможлива. Але „кредо", проголошене редакцією цього нового польського щоденника у відношенні до Москви, демократичного світу й Америки, створює базу для наших сподіваних добросусідських взаємин.

МІЖ КАПІТОЛЕМ І БІЛИМ ДОМОМ . . .

ПОГЛЯД З ГАЛЕРІЇ

Кожні вибори і їх вислід — новий особливий склад Конгресу, це політична подія, яка відсуває зовсім у тінь цей не-політичний, а радше персональний аспект, що ставить живу людину в осередок. Нововибрані члени Сенату чи Палати Репрезентантів це, з політичного погляду, передусім члени партії, виразники такого чи іншого становища у важливих проблемах, це „яструби" або „голуби", консерватисти або ліберали, прихильники президентової політики або його противники; вони—числа, сума яких дає таку або іншу надію на вислід праць нового Конгресу і через те на загальну ситуацію. Тож в першу чергу статистики мають голос. Вони кажуть нам, що 92-ий Конґрес матиме в Сенаті 55 демократів і 45 республіканців, тобто що Республіканська партія здобула дві позиції в порівнянні з 91-им Конґресом, і в Палаті демократи матимуть 254 членів, а республіканці тільки 180 (при одній ваканції), тобто демократи побільшили свій стан на дев'ять членів. В цій калькуляції враховано, що новий „консерватист" - сенатор з Ню Йорку йтиме з республіканцями, а незалежний сенатор з Вірджінії — з демократами.

Політичні аналітики шукають причин перемоги, згл. поразки і навіть уже проповідають вплив виборчих вислідів на президентські вибори в 1972 р. Виходить, може проти сподівань, що дотепер рішальними мотивами виборців були не домінуючі питання війни у В'єтнамі і громадських прав, а економічні проблеми, головним чином безробіття та загрозлива і вже „повзуча" інфляція. Виглядає також, що виборці не видали зовсім рішучого вироку політиці теперішнього Уряду, але теж, що президентська особиста виборча кампанія цього разу незвична, бо вона звичайно обмежується виборчим роком, коли позиція Президента є ставкою — дала тільки невеликий успіх його партії в кількох стейтах.

Поруч з більш або менш об'єктивними оцінками політичних знавців, очевидно дають свою оптимістичну оцінку партійні провідники. І Президент і його заступник бачать ідеологічні тенденції, що виразно прямують у напрямі їх Республіканської партії, а Президент вірить, що тепер матиме вкінці „працездатну" більшість у Сенаті, понадпартійну, у важливих національних проблемах. Національний голова Демократичної партії зовсім не бачить ідеологічних тенденцій, а тільки стверджує тріюмфуючи солідну поразку республіканців, особливо в губернаторських виборах, і статистика напевно піддержує його твердження, бо коли попередні губернаторські вибори дали були демократам усього 18 позицій, а республіканцям 32, то цьогорічні змінили цей стан так, що демократи мають 29, а республіканці 21 губернатора.

Конґрес щойно місяць в роботі і — очевидно — не видно ще вислідів нового його особового складу. Але коли піти на ґалерію одної чи другої палати, то цей особовий склад виразно впадає в очі, але не в його партійно-політичному аспекті, а в тому другому, чисто людському. Ще не знайомі, нові лиця, але ви мимоволі шукаєте деяких старих, що з різних причин вбилися в пам'ять. Це легше в Сенаті, бо там місця визначені кожному сенаторові, а в Палаті Репрезентантів сідають де хто хоче.

Їх інколи н а з и в а ють „драпавст" — тими, що, як у школі, відпали, але це не точна назва і, здається, кривдлива. Бо вони не відпали з Конґресу через нездібність, лінивість чи інші некорисні людські прикмети. Їх відкинули виборці з часто несхопних мотивів, політичних чи навіть особистих, але ніколи з причин їх нездібности чи лінивости. Деякі відійшли з огляду на вік, інші добровільно не кандидували, бодай двох знатних ветеранів з а б р а ла смерть. Деякі були в Конґресі одну каденцію, наприклад, шість років у Сенаті, інші десятки років і стали неначе інтеґральною частиною його людського змісту та його творчої діяльности. Тепер у кожного живого з них людські проблеми, розчарування, жаль чи шукання нової майбутности.

Ось заля Сенату. З рідких нагод, коли пленум великий, ще рідше веде його сам президент Сенату, що є рівночасно віце - президентом держави. Його, як правило, заступає президент „про темпоре", тепер ветеран сенатор з Люїзіяни — Еллендер (на марґінесі: якби вибув віце - президент — президент „про темпоре" діставав би річну платню 62.000 долярів замість звичайної 42.000 дол.).

Зір іде по залі, а думки ще далі в минуле. Там наліво, в глибині, вже під ґалерією так, що тільки з боку або з пресових місць було його видно — ще здається недавно сидів молодий Джан Кеннеді з буйною, кучерявою чуприною. Звідти й пішов він на вершини успіху... Один ряд вперед, теж там наліво, ще недавно мав своє місце його брат Роберт, і теж звідти вибрався в дорогу вгору. Третій брат, що зостався в Сенаті, має місце теж в останньому ряді, але ближче до середини. Звідти зривається до слова й акції може частіше, як його колеґи. Коли він на залі, туристи вихиляються більше, ніж це дозволено, щоб його бачити. В певному сенсі і він став „драпавтом" цього року з ласки своїх демократичних колеґ, які не перевибрали його „батогом" більшости, тобто асистентом голови, а вибрали сенатора з Вест Вірджінії. Так здається і допомогли поховати Едвардові надії на місце свого старшого брата..

В тому куті, де колись сидів Джан Кеннеді, мав своє місце амбітний сенатор з Мериленду, Тайдінгс, дуже рухливий, популярний і, здається, з довір'ям своїх конституентів. Він побив був сен. Велла з конкуренційної родини мерилендських вельмож (пригадуємо змагання родин Ладжів і Кеннеді з Мессачузетс), а цього року, несподівано для загалу побив його — демократа в демократичному Мериленді — син давнього сенатора, конґресмен і республіканець, Глен Бел, джуньйор.

Там, в другому ряді від переду по демократичному боці, бракує високої постаті сенатора - ветерана Дада з Коннектикату, нашого приятеля і завзятого противника пробольшевицьких тенденцій між його колеґами. Він нещасливо попав у підозріння в надуживанні виборчих фондів для власної користи, і, хоч не доведено йому вини, потерпів. Його місце дістав республіканець.

В останньому ряді по демократичній лівиці, в близькому сусідстві сен. Москі з Мейну, надійного кандидата демократів у 1972 р., сидів теж колишній кандидат, філософ, ліберал, що здається завелику ставку ставив на вільнодумну молодь —МекКарті з М і н несоти. Пішов добровільно, пише поезії і хоче реформувати свою Демократичну партію.

По республіканському боці в останньому ряді на правому крилі мав місце перший фільмовий артист, що став політиком — відомий Мерфі. Він доказав тим, які сумнівалися, що його артистична професія не відбирає кваліфікацій громадянина й політика. Але видержав тільки одну каденцію. Побив його демократ, який теж має „шов" у крові, син колишнього чемпіона світу з боксу, Терні.

Ще держиться сильно на губернаторському стільці в Каліфорнії колишній актор, Ріґен, про якого вже й у Вашинґтоні кружляють поголоски, що може стати на місце Еґню товаришем Ніксона у виборах 1972 р. Не можна прислухуватись усім поголоскам, але якби ця була правдива і якби так схотіли виборці, то Ріґен, колишня фільмова зірка, міг би засісти на фотелі президента Сенату за два роки від сьогодні.

Другий по республіканському боці, що вибув з волі виборців, це сен. Гудел з Ню Йорку. Чимала в тому іронія, що його програ в користь консерватиста Беклі — це був найбільший успіх його партійного боса, президента Ніксона, якому надокучило занадто голосне „голубниче" воркування Гудела.

У південному крилі Капітолю, де діють репрезентанти, зміна впадає у вічі відразу. Її видно на фотелі спікера, де досі і впродовж останніх десяти років сидів високий, худощавий, 78-літній демократ з Мессачузетсу Джан МекКормек, який провів майже половину свого життя у Конґресі і ледве дав намовити себе піти на відпочинок. Його наступник Карл Алберт, зовсім протилежний тип: невисокий, не худощавий і хоч на вид спокійний, очевидно рішучий і енерґійний. В його палаті 56 нових конґресменів, в тому числі й деякі, що вже мають марку „ребелів". Але новий спікер спокійно дивиться вперед, і ті, що знають його, заповідають нову еру в Палаті Репрезентантів.

юст

Юрій Веретельник

Канадійсько-совєтські відносини

Під кінець січня канадійський міністер торгівлі Жан-Лук Пепен підписав у Москві договір про збільшення торгівлі та зміцнення співпраці в науковій і технічній ділянках. Канада сподівається скористати, зокрема, з совєтського досвіду у розбудові своїх північних частин.

Співпраця між окремими державами звичайно є річчю побажаною і навіть конечною в сучасному „ґльобальному селі". Але така співпраця може бути взаємнокорисною тільки тоді, коли уряди обох країн повністю додержуються підписаних ними договорів. Для держав з такими відмінними політичними системами, як демократична Канада і комуністичний СССР, це річ майже неможлива. Наприклад, добре знаною і вміло вживаною методою Москви є наукове шпигунство. Щораз частіші візити совєтських представників, які будуть наслідком підписаного договору, дадуть Москві багато нагод для цього.

Хоч договір має переважно технічний характер і потягає за собою ряд політичних наслідків, зміцнюючи „відлигу" у відносинах з СССР. Це може бути корисним або шкідливим для зобов'язань Канади супроти демократичних вольностей та універсальних людських прав.

Якщо Канада, поліпшивши відносини з СССР, доведе до відома совєтському проводові конечність додержуватися принципів Універсальної Декларації Прав Людини, яку СССР підписав, і своєї власної конституції, яка теоретично гарантує широкі права совєтським громадянам, тоді політична „відлига" є бажаною.

Але, з другого боку „відлига", якщо навіть не доведе до дружніх відносин між Канадою і СССР, дуже можливо доведе до того, що уряди обох держав старатимуться менше натискати на ті точки своєї зовнішньої політики, до яких другий уряд дуже чулий (наприклад, критика судових вироків в СССР).

Отже, можливо, що для „кращого порозуміння" з Москвою Канада готова мовчки потурати нелюдяності совєтського режиму, який засуджує інтелектуалістів за їх писання, русифікує не-російські народи, забороняє еміґрацію і т. д..

Такою політикою Канада зреклася б своїх основних демократичних принципів. Тому ніякий канадієць, що вірить у демократичну систему, не погодиться з такою політикою свого уряду.

Автор цієї статті є студентом третього року в Торонтському університеті і студіює політичні науки.

До 50-річчя УАПЦ

ПАМ'ЯТІ ВОЇНА І АРХИЄПИСКОПА

ДО 5-РІЧЧЯ СМЕРТИ АРХИЄПИСКОПА УАПЦЕРКВИ СВ. П. ІГОРЯ

Степова соняшна Херсонщина дала Україні багатьох талановитих людей, між ними майстра української національної поезії Евгена Маланюка та видатного релігійного діяча Архиєпископа Української Автокефальної П р а в ославної Церкви бл. п. Владику Ігоря.

20 років тому, засніженого й холодного лютневого дня по дорозі з Европи до Арґентини спинився в Ню Йорку Високопреосвященніший Ігор, Архиєпископ Полтавський і Кременчуцький, член Собору і Синоду Єпископів УАПЦеркви. Спинився, бо не мав засобів на дальшу подорож. Щасливим збігом обставин члени Ініціятивної групи для створення Української Православної Громади (пп. Г. Вовк, М. Ярошенко, К. Гронів, Т. Варяниця та ін.) зустрілися з Владикою і впрохали його залишитися з ними чи бодай відкласти дальшу мандрівку. Незабаром прийшла згода Митрополита Владики Полікарпа, і так Владика Ігор узявся будувати рідну Церкву на нюйоркському камінні. Спершу вірні набули для своєї Свято - Троїцької Церкви колишню „Кальварійську каплицю" на 4-й евню, оздобили її, почали горнутись до церкви - писанки, як її з любов'ю називав Владика Ігор. Слава про нього, як чудового проповідника, розійшлася між православними українцями. В день Зелених Свят перше Богослуження 17 червня 1951 р. відправив у Свято-Троїцькій Церкві УАПЦ сам Архиєпископ Ігор.

У 1957 р. парафіяни мали особливе свято: вони придбали гарну будову колишньої Протестантської Єпископальної Церкви на вулиці Брум ч. 359. Залунала там українська мова, український спів, задзвеніли дитячі голоси — немов на крилах здіймалася нова церква до призначених їй висот, вінком оточували вірні свого міцного херсонського дуба — Владику Ігоря. І того ж дня, коли посвятили храм, 22 грудня 1957 р. о 10-й год. вечора сталось нещастя: Архиєпископа УАПЦеркви Владику Ігоря розбив параліч. Міцний з природи, незвичайно активний, він не дбав про здоров'я, жив - горів... Свято - Троїцька парафія віддано опікувалася ним, призначивши для догляду пані Сельську, аж до 17 квітня 1966 р., коли перестало битись перевтомлене серце. Владиці Ігореві йшов 81-й рік.

Архиєпископ Ігор — у мирі Іван Губа, народився 1885 р. в с. Бандурівці на Херсонщині, в заможній селянській родині, національно - свідомій і глибоко - релігійній. Закінчив технічно-будівельну школу, а потім Богословські курси Кам'янець - Подільського університету. Під час Визвольних Змагань — він у лавах Армії УНР. В боях аж до 1920 року. В 1921 р., висвячений Митрополитом Діонисієм на священика, душпастирює в таборах інтернованих українських вояків у Тарнові й Ченстохові, ділячи з ними гіркий хліб і неволю. По ліквідації таборів у 1922 р., був він настоятелем в с. Квасові, Горохівського повіту на Волині, де повністю виявив душпастирське покликання, за що був запрошений на протоєрея Благовіщенської церкви в Ковелі. Перебував там до 1924 р., борючись проти намагань поляків зденаціоналізувати Українську Волинь, Холмщину й Полісся та проти намагань російської Церкви прихилити вірних під Москву.

О. Іван Губа виголошував палкі проповіді українською мовою, і щоб їх послухати, прибували вірні з далеких сторін. Його парафія в Ковелі стала осередком оборони прав українського право славія і центром українізації всіх парафій на Ковельщині. Помешкання о. прот. Івана Губи служило місцем для перекладів церковних служб на живу українську мову, місцем зборів української інтелігенції, своєрідним клюбом для вірних. Д-р Підгірський, розстріляний з дружиною ґ е с тапівцями, пок. прот. Варварів, полковник Армії УНР Крат, о. прот. Нікaнор — згодом Митрополит УАПЦ та багато інших збирались там довкола свого „херсонського дуба", і навіть польська поліція боялась зачепити „того кремезного, з добрими очима і гарною, — згадував Б. Дзівак у квартальнику „На сторожі українського православія", видання Свято-Троїцької Катедри УАПЦ в Ню Йорку (ч. 1, 1968) — завжди старанно плеканою довгою бородою, українського революціонера".

Волинь висунула о. прот. Івана Губу в єпископи, і Собор Єпископів УАПЦеркви, після прийняття до чернецтва під ім'ям Ігоря, підносить його в сан Архимандрита. 10 лютого 1942 р., за згодою Митрополита Діонисія, у Пінську хіротонізовано його на Єпископа Уманського. Хіротонію довершили: Архиєпископ Олександер, Архиєпископ Полікарп, Єпископ Юрій і Єпископ Ніканор (Абрамович). Так відроджена канонічна Ієрархія УАПЦеркви приступила до відбудови релігійного життя в Україні, хоча і в важких обставинах нової — гітлерівської—окупації. Освячена Господом на Рідній Землі українського народу, Українська Автокефальна Православна Церква, яка започаткувала своє існування першою в українській мові молитвою в 1919 р. в Никільській Церкві у Києві та офіційно оформилася в 1921 р. на чолі з Великим Митрополитом Липківським — пережила біснування Москви, білої й червоної.

13-го березня 1942 р. Київ радісно вітав Єпископів Ніканора й Ігоря, а 15 березня обидва Владики в співслуженні духовенства відправили в Соборі св. Андрія Первозваного Божественну

(Закінчення на стор. 3-ій)

З ДІЯЛЬНОСТИ СЕКРЕТАРІЯТУ СКВУ У 1970 Р.

Звіт Генерального Секретаря Ігната Білинського

(3)

Культурний відтинок

У намаганні визначити й унапрямити українську культурну політику в розсіянні в аспекті ставлення до різних культурних процесів, визначення форм, завдань, змісту і діяльности та взаємовідношення між різними установами, організаціями і культурними діячами, голова Комісії для справ культури проф. М. Степаненко опрацював вичерпну програму дії комісії, визначивши низку практичних завдань. Відбуто наради культурних діячів у Вашинґтоні і Ню Йорку та запляновано конкретні заходи, зокрема щодо ревіндикації присвоєних чужинцями наших культурних цінностей, створення центрального музею, культурного обміну між поодинокими українськими поселеннями у вільному світі тощо.

Голова Комісії відбув теж зустрічі з діячами культури на европейському терені та обговорив з ними справи, зв'язані з діяльністю комісії. Комісія зібрала дані про головніші установи культурної дії на американському терені та виготовила адресат установ, товариств і діячів культури.

Є всі підстави сподіватися, що при скріпленні складу Комісії та забезпеченні їй фінансових потреб вона відіграватиме в системі СКВУ важливу ролю.

Виховно-освітня проблематика

Чи не найактивнішу працю в системі СКВУ проявляла Світова Координаційна Виховно-Освітня Рада, яка займалася справами українського шкільництва й виховання молоді в країнах нашого поселення.

В поодиноких країнах діють як члени СКВОР Координаційні Виховно - Освітні Ради і Шкільні Центри для координації виховних дій, а теж розбудови дошкілля.

З метою пропаґувати й здійснювати виховання української молоді згідно із схваленим на Конгресі СКВУ виховним ідеалом українця, СКВОР подбав про наукове обґрунтування виховного ідеалу і української виховної системи засобом публікації праць проф. В. Янова і д-ра Б. Стебельського.

Узгіднено ввести єдину номенклятуру для українських шкіл у розсіянні з назвою „Рідна Школа" і Курси Українознавства. Зорганізовано курси для вчителів шкіл українознавства, видано друком хрестоматію для навчання української мови і літератури та правописний підручник, а також програми навчання для Рідних Шкіл. У Видавництві ОУПК вийшов модерний буквар, в Англії видано „Методику навчання української мови", а в Німеччині „Граматику української мови". В Австралії заходом Шкільної Ради появились дві ілюстровані книжечки для дітей, а ОПДЛ випустило 5 книжечок для української дітвори.

Брак фондів зупиняє, на жаль, важливу й корисну працю СКВОР, зокрема проблему становить видання допоміжної літератури для молоді, без якої виховання українських поколінь нездійсненне. Діяльність СКВОР наглядно сприяє впорядкуванню і координації дій українського шкільництва та систематизації української виховної системи в діяспорі.

Церковні справи

В останніх роках особливо порушила емоції наших громад церковна проблематика. Приїзд у вільний світ Верховного Архиєпископа Кардинала Йосифа та зв'язані з цим сподівання завершити структуру УКЦеркви патріярхатом стали предметом не завжди доцільних і корисних для справи патріярхату виявів у нашому суспільстві, зокрема внаслідок б р а к у скоординування дій і плянового їх унапрямлення в окремих країнах.

Діючи в дусі постанов Третьої пленарної сесії Секретаріяту СКВУ, Президія вживала всіх можливих для неї заходів, щоб на цьому відтинку допомогти в намаганнях завершити структуру УКЦ Патріярхатом. Поведено заходи на форумі Ватикану, а теж докладено зусиль, щоб забезпечити одноодушну поставу українських к а т о л и цьких Владик до справи Помісности УКЦеркви. В тій цілі відбуто зустріч представників Президії Секретаріяту з Митрополитами Максимом Германюком і Амвросієм Сенишиним в Оттаві, Канада, в квітні 1970 р., у висліді якої Митрополит А. Сенишин поінформував Ватикан про те, що він приєднується до заходів всієї української католицької Ієрархії щодо створення Патріярхату УКЦеркви.

В справі Патріярхату УКЦ Президія робить дальші заходи. Зокрема Президія зареаґувала відповідним листом до Кардинала Тіссерана на його помилкові ствердження щодо історії українського народу і Патріярхату УКЦ в опублікованому листі.

З метою унапрямнити й скоординувати акції в справі Патріярхату на загально-громадській базі, Президія Секретаріяту підтримала координаційні зусилля Комітету Українських Організацій Канади і ЗСА за здійснення Патріярхату УКЦеркви, а представники Президії взяли участь у маніфестаційному торжестві Дня Помісної Української К а т о л ицької Церкви в Торонті, зорганізованому Комітетом Організацій в червні 1970 р.

Суспільна Служба

Проблеми суспільної служби та допомоги українцям у потребі були предметом розгляду і координації дії Світової Ради Суспільної Служби.

У зв'язку з епідемією холери в Україні, Рада СС робила заходи через канадійські урядові чинники і Червоний Хрест, щоб подати допомогу ліками, одначе уряд УССР від такої допомоги відмовився.

Багато уваги і зусиль присвячено скоординуванню допомоги потерпілим від землетрусу українцям у Югославії. Справу пересилання допомоги й практичного її здійснювання Президія Секретаріяту передала ЗУАДК, харитативній установі, визнаній урядом ЗСА.

З дотеперішніх звідомлень про успішну допомогу через ЗУАДК переслано 320.000 фунтів одягу, медикаментів на суму 26.000 дол. та готівкою 3.000 дол., допомога з Канади дала 50.000 фунтів одягу та 7.000 дол. готівкою, а теж організовано допомогу з Англії, Німеччини й інших країн.

Рада СС натрапляла в своїй праці на деякі організаційні трудноші внаслідок браку належної співпраці із ЗСА, через припізнене оформлення тут Координаційної Ради Суспільної Служби.

Під цю пору треба узгіднити місце осідку Екзекутиви Світової Ради СС та повести дальші координаційні заходи для переведення допомоги українцям у потребі і скріплення суспільної служби в поодиноких громадах нашого поселення.

Перепис українців у розсіянні

Обміркувавши практичні можливості та організаційні трудноші переведення обліку українців в країнах вільного світу, Статистично-Довідкова Комісія виготовила проєкт анкети обліку, який розіслано поодиноким крайовим громадським централям з проханням зайнятися переведенням перепису українців у дотичних країнах.

Переведення обліку повинно відбутися на протязі 1971 року.

(Далі буде).

ПАМ'ЯТІ ВОЇНА І АРХИЄПИСКОПА

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Літургію: вірні стояли аж на хідниках і вулицях... Працювати в умовах окупації було важко, часто й небезпечно. З'явились різні самозванці, р о з кольники, траплялись труднощі компнікаційного порядку. Владика Ігор ішов на обраховний риск. Адміністратор УАПЦ Архиєпископ Полікарп, наприклад, дістав 26 травня 1942 р. наказ від німців, щоб висвячення нових Єпископів УАПЦеркви відбувалося за згодою Берліну, — а від 9 до 17 травня 1942 р. Архиєпископи Нікапор та Ігор висвятили шістьох нових архимандритів на Єпископів УАПЦеркви.

Владика Ігор, як Єпископ Уманський, перебував в Умані до 12 січня 1944 р., коли большевики прорвали фронт. Після важкої дороги Владика прибув до Варшави, вже із званням Архиєпископа, яке надав йому в травні Собор Єпископів у Києві. Від 11 березня до 8 квітня 1944 р. тривав у Варшаві, під проводом Митрополита Полікарпа, перший на еміграції Собор Єпископів УАПЦ, на якому встановлено Священний Синод і до якого вибрано Владику Ігоря.

Потім — відступ на Захід, місійно - освітня праця в районі Авгсбургу в Баварії, підготова нового духовенства. Останній у той час в Зах. Німеччині Собор Єпископів УАПЦ в грудні 1949 р. призначив Архиєпископа Ігоря до країн Південної Америки. Владика вже був у дорозі, але, як свідчить журнал „Голос Церкви" ч. 1, 1953 р., у Ню Йорку „він змушений був затриматися з браку візи та засобів на дальшу подорож".

Учасники забороненого німецькою окупаційною владою Собору Єпископів УАПЦеркви, який все ж таки відбувся потаємно в жовтні 1942 р. Сидять зліва: Архиєп. Михаїл, Архиєп. Ігор, Вл. Митрополит Полікарп, Вл. Митрополит Олександер, Архиєп. Нікапор, Єпископ Мстислав і Єпископ Сильвестер. Стоять: Єпископ Платон, проф. І. Власовський, Архиєп. Генадій, Єпископ Вячеслав, прот. М. Малюжинський, прот. М. Житинський і прот. О. Потульницький.

Ось тоді, в лютому 1951 року, 20 літ тому, вірні УАПЦеркви й звернулися до Владики з проханням заопікуватися ними. Серед камінців і пороху чужини Архиєпископ Ігор зусиллями громади, посвяти, убогих фондів і великого духа — воздвиг Свято - Троїцьку Церкву, названу так на честь св. Трійці — бож перше Богослужения відбулося 17 червня, на свято св. Трійці. Вже в березні 1952 р. Владика Ігор закликав батьків, щоб посилали дітей до церковного хору, дещо пізніше затвердив проєкт парафіяльної Школи Українознавства, заходився підшукувати нове, більше приміщення для церкви. Вірні любили його, як рідного батька.

Україна має три народні християнські віровизнання: Православне, Католицьке, Євангельські. Кожне має своїх видатних діячів на церковно - національній ниві, і між ними в історії буде вогненним стовпом височіти праведна постать Владики Ігоря, про якого сказав п. К. Громів після посвячення пам'ятника на його могилі в Бавнд Бруку: „Маємо великий обов'язок не забувати про нашого Владику Ігоря, летня - орла, що вилетів із херсонських степів для праці на добро України, українського народу, Української Автокефальної Православної Церкви".

Дух екуменізму, про який часто говориться — це дух братерства синів і дочок одного народу і однієї долі, дух взаємопошани і взаємодовір'я. Вороги всілякими підступами намагаються ділити українців. Мало не в кожній проповіді підкреслював Покійний Владика Ігор потребу плекати спільний тип українця, і не даремно у своїх блискучих проповідях, коли завмирала або обливалася сльозами людська душа, так часто цитував Тараса Шевченка, Івана Франка, Лесю Українку і Євгена Маланюка, немов поєднуючи духово в одно Київщину, Галичину, Волинь, рідну Херсонщину.

Змістом життя Покійного Владики Ігоря була щира любов і віддана праця для рідного народу — найвищі чесноти Провідника.

(Л. Н.)

У ЛЬВОВІ: БАЖАННЯ КУДИСЬ ВИРВАТИСЬ

Вінніпег. — Отець Михайло Шевчук з Канади опублікував свої подорожні враження з відвідин в Україні в тижневику „Українські Вісті" з 14-го лютого та в дальших числах, під наг. „14 днів в Україні". У Львові мав розмову з якимсь чоловіком біля вантажного авта. „Мій співрозмовник каже, що в час війни був у Німеччині. „Дурний я був, що вертався додому на біду. Міг поїхати за море". Автор репортажу пише: „З ним не станеш на розмову, почуєш одне й те саме: нарікання й бажання кудись вирватись". Подібні настрої серед населення о. М. Шевчук помічав не тільки у Львові. З того приводу автор репортажу зазначає: „Я це розумію, бо й сам аж двічі намагався вирватися із совєтського „раю".

Ділимося сумною вісткою з Рідними і Знайомими, що 2-го березня 1971 р. відійшов у Вічність несподівано на удар серця

бл. п.

РОМАН ПОЛУЛІХ

проживши 55 років, нар. в с. Воцькці, пов. Рудки.

ПАНАХИДА в п'ятницю, 5-го березня 1971 р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин, в Ірвінгтон, Н. Дж.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 6-го березня 1971 року о год. 9-ій рано до церкви св. І. Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж., а опісля на український православний цвинтар в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

брат — ПЕТРО
сестри: КАТЕРИНА, АННА, ЄВА і СОФІЯ в Україні

Ближча і дальша Родина в Америці, Канаді і в Україні

Ділимося сумною вісткою з всім Духовенством і Знайомими, що в дні 6-го січня 1971 р. в с. Колоколин, Рогатинського повіту, упокоївся в Бозі на 88 році життя

бл. п.

о. ДМИТРО СЕНЬКІВСЬКИЙ

Покійний був парохом в селі Колоколин від 1921 року до кінця свого життя.

Залишив у смутку три дочки і одного сина в Україні.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

БУВШІ ПАРАФІЯНИ

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що в суботу, 27-го лютого 1971 р. упокоївся в Бозі по довгій, тяжкій недузі на 77-му році життя наш БРАТ і СТРИЙ

Д-р ВАСИЛЬ БІЛЕЦЬКИЙ

бувший адвокат в Раві Руській і у Львові, поручник VII Львівської Бригади УГА.

ПОХОРОН відбувся в вівторок, 2-го березня 1971 р. з похоронного заведення Куцко-Гекер після Богослужения в церкві св. Духа на цвинтар св. Хреста в Акрон, Огайо.

В глибокому смутку:

брати: д-р ВОЛОДИМИР з дружиною УЛЯНОЮ
д-р АЛЕКСАНДЕР з дружиною МАРІЄЮ (в Зах. Німеччині)
братаниця: ОЛЕНА з чоловіком д-ром ЄВГЕНОМ МАРТИНЮКОМ і доньками: КАТЕРИНОЮ і МАРТОЮ

В СЬОМУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Найдорожчого Вуйка, бувшого Головного Командира „Чорноморської Січі"

бл. п.

МАКСИМА ІВАНІВ

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА З ПАНАХИДОЮ

в ЦЕРКВІ СВ. ЮРА у НЮ ЙОРКУ, Н. Й.
в П'ЯТНИЦЮ, 5-го БЕРЕЗНЯ 1971 р.
о год. 8-ій рано.

Друзів і Знайомих проситься про участь і молитви за душу Покійного.

Сестрінок — ВАСИЛЬ ЯСЬКІВ
Діти — ІГОР і НАТАЛКА
Рідня в Україні і Канаді

Ділимося жалібною вісткою з усім Членством Наукового Товариства ім. Шевченка в ЗСА і з усією Українською Громадою в Америці, що дня 1-го березня 1971 року в м. Тейлорі, Па., на 92 році життя відійшов у Вічність

бл. п.

ВАСИЛЬ ҐНУС

визначний піонер національної громадської праці, благородний меценат української науки, член-добродій НТШ і багатьох інших національних організацій.

ПОХОРОНИ відбулися в четвер, 4-го березня 1971 р. о год. 9-ій вранці з української католицької церкви св. Володимира в Скрентоні.

УПРАВА НАУКОВОГО Т-ВА ім. ШЕВЧЕНКА в ЗСА

Замість квітів на могилу
бл. п. о. МИКОЛИ ДЕРЕША
жертвуємо
40.00 дол. на „Церкву в Потребі" та
10.00 дол. на українських богословів у Інсбруку.
Інж. Мирон та Ірена ЛИС

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. МАРІЇ ДРОГОМИРЕЦЬКОЇ
складаємо 35.00 долярів
на Фонд „Церква в Потребі"
СПІВРОБІТНИКИ ПОКІЙНОЇ

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

ВШ. Проф. І. В., Барклі Гайтс: Дякуємо за „Спомин про здобування міста". Радо використаємо.

ВШ. В. Н., Дітройт. Дякуємо за знамените зреферуван- Мицкевичового „Не тшеба ґлосьно мувіць". Радо використаємо та виконаємо інші ваші побажання.

ВШ. В. О., Бриджпорт: Ми можемо відгадувати підписаних тільки початковими літерами авторів, але це цілком їх не звільняє від повного підпису, якщо не під дописом, то в супровідному листі. Без такого повного підпису для редакції допис вважається анонімом і його не розглядається і не друкується, хоч і як добре він був би написаний.

ВШ. К. З., Клівленд: Невже ж не стати Вас на цілу картку паперу, щоб написати повідомлення з необхідним відступом між лінійками? Дякуємо, друкуємо.

ВШ. Д-р Ю. Т., Рочестер Дякуємо за знаменитий репортаж „По Европі". Радо використаємо, але за деякий час, бо місце у „підвалі" газети, де такі матеріяли друкуємо, має досить велику чергу.

ВШ. В. С., Балтімор: Дякуємо за надіслане. На жаль, „Свобода" до тієї міри перевантажена всілякими актуальними матеріялами, що мусить обмежитися до друку закликів тільки від центральних установ та з важливих нагод. Особистих звернень в загальних справах не друкуємо.

ВШ. П. К., Ню Йорк: Протестуєте? Ми також. На жаль, ані з Вашого, ані з нашого протесту нічого не виходить.

ВШ. Інж. Ю. М., Сан Хозе: Сьогодні маємо підставу твердити, що започаткована пані д-р Галиною Подюк-Клюфас акція в справі Енциклопедії Комптона, яку Ви та сотні інших так знаменито підтримала, вповні досягнула свою мету. Видавництво заповіло і поробило заходи для повної перевірки та виправлення всіх помилок і перекручень в матеріялах про Україну.

ВШ. В. Б. Б., Ірвінґтон: У справі, про яку пишете, як і в кожній іншій, можемо подати тільки такі вістки та інформації, що їх самі маємо та які походять з достовірного джерела. Здогади, підозріння і припущення до газети не надаються. Можемо Вас запевнити, що в цій справі, про яку згадуєте, що вона Вас „до глибини душі схвилювала", ми продовжуємо наші зусилля, щоб дістати всі потрібні інформації і ними в свій час поділимось з нашими читачами.

ВШ. Т. Т., Ню Йорк: Дякуємо за співчуття, бо часто на нього ми таки справді заслуговуємо. З другого ж боку, жалі, докори, нарікання і навіть погрози є для нас „хліб насущний". Пригадуєте надрукований свого часу лист до редакції, в якому читачка називала редакторів „х р и с т опродавцями", „кровопійцями" і подібними епітетами, додавши вкінці, що пише так тому, бо й вона потребує якоїсь „розваги" Подібно „розважаються" й інші, дай їм, Боже, здоров'я.

1000 ДОЛ. НА БУДОВУ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ

Глен Спей. — Власники будівельної спілки в Глен Спей, брати Григорій і Дмитро Журавлі, пожертвували 1 000 долярів на Фонд будови української православної церкви на Оселі „Верховина", за що Будівельний Комітет виніс гетьманським жертводавцям щиру подяку. Церкву св. Апостолів Петра й Павла, за проєктом мистця Надії Сомко, в стилі українського барокко, буде збудовано на площі Оселі УРС „Верховина". Пожертва п-ва Журавлів є дотепер найвищою.

ПЛАСТОВІ ТАБОРИ БІЛЯ ДІТРОЙТУ

Дітройт. — Голова Таборової Комісії пл. сен. Мирослава Прийма повідомила, що в 1971 р. в Дітройті запляновані наступні табори на „Зеленому ярі": для молодшого пластового юнацтва — від 27 червня до 10 липня, для новацтва — від 11-го до 31 липня, а для старшого юнацтва табір відбудеться поза Дітройтом. До категорії молодшого пластового юнацтва зараховуться дітей до 14 літ життя.

МОЛОДЕЧИЙ КОНКУРС НА ЕСЕЙ

Торонто. — Головна Управа Союзу Українок Канади повідомила, що в кінці лютого 1971 р. закінчився проголошений нею літературний конкурс для молоді — на есей з життя і творчости Лесі Українки. В конкурсі брали участь дві групи: діти від 12 до 15 років і молодь від 16 до 20 років. Переможцями конкурсу призначено дві заохочувальні премії: 25 дол. і 15 дол. та безкоштовну річну передплату журналу „Сумківець". Наслідки конкурсу будуть повідомлені незабаром.

КЛЮБ ТОСТМАЙСТРІВ ПРИ ПРАЦІ

Торонто. — 5-ий рік існує в Торонті український Клюб Тостмайстрів, який допомагає підготовляти старших і молодь виголошувати промови, виробляти впевненість у собі, брати участь у дискусіях. Головою Клюбу тостмайстрів у 1971 р. вибрано Євгена Шкляра, секретарем Якова Гладуна. Цей Клюб є позапартійним і намагається рівномірно допомагати всім українським організаціям і товариствам.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 6-го БЕРЕЗНЯ 1971 р.

БРУКЛИН, Н. Й. Місячні збори Т-ва Б. Хмельницького — 158 Відд. о год. 7-ій веч. в залі УНДому, 216-218 Гренд стр. Проситься вирівняти чл. вкладки до 25 кожного місяця. — П. Польний, предс., М. Кіт, рек. секретар.

НЕДІЛЯ, 7-го БЕРЕЗНЯ 1971 р.

ЧИКАҐО, Ілл. Річні загальні збори Б-ва св. Володимира —114 Відд. о год. 11:30 ранку в парафіяльній залі катедри св. Володимира при 2250 В. Кортез вул. Якщо на збори не явиться приписана статутом кількість членів, збори відбудуться на годину пізніше. Після зборів — перекуска. Проситься чл. прибути. — М. Нікольс-Ткачук, гол., В. Бережан, секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Річні загальні збори Т-ва Дністер — 430 Відд. о год. 3-ій по пол. в Домі Укр. Молоді при 4949 Олд Йорк вул. На порядку: звіти Управи і Конт. Комісії та вибір нової на 1971 р. Проситься чл. прибути. — Д-р І. Скальчук, гол., І. Кінгницький, секр.

НЕДІЛЯ, 14-го БЕРЕЗНЯ 1971 р.

ТОРОНТО, Канада. Річні загальні збори 432 Відд. о год. 3-ій по пол. в залі УНО при 297 College St. Основними точками порядку зборів є: звіти членів Управи і Контр. Комісії, дискусія, вибір нової Управи і К. Комісії, плян праці. Усіх членів запрошується до участи. — Р. Вавров, гол., Б. Дідулка, рек. секр.

СПОРТ

Редаґує В. Сохан

ВІДБИВАНКАРІ „Ч. СІЧІ" ГРАЮТЬ В ТУРНІРІ ЗА ПЕРШІСТЬ СТЕЙТУ І СХОДУ

Перша чоловіча дружина відбиванки „Ч. Січі" з Нюарку візьме участь в Одинадцятому Річному Відбиванковому Турнірі за чемпіонат стейту Ню Джерзі та за реґіональний чемпіонат Сходу Американської Атлетичної Юнії ЗСА, який відбудеться в суботу, 6-го березня, в залях County College of Morris, Dover, N.J. при Central Grove Road, поблизу шляху ч. 10. Початок змагань о год. 9.30 ранком. „Ч. Січ" гратиме в А клясі турніру, зустрічі якої почнуться щойно о год. 3-ій після полудня.

— О —

ЙДЕ ПІДГОТОВКА ДО ТУРНІРІВ СУАСТ-СХІД І УСЦАК В НАСТІЛЬНОМУ ТЕНІСІ

В приміщеннях New Jersey Table Tennis Club при 124 Coit Street в місті Ірвінґтоні проходять тренінґи змагунів настільного тенісу в програмі підготовки до недалекого вже турніру настільного тенісу за першість СУАСТ-Схід, який відбудеться в цих же самих приміщеннях 1-го травня ц. р. В п'ятницю, 19-го лютого відбувся такий тренінґ під проводом ланкового настільного тенісу СУАСТ-Схід та „Ч. Січі" інж. Юрія Храневича. В цьому тренінґу взяли участь не лише змагуни „Ч. Січі" з Нюарку, але також тенісисти, так молодші, як і старші, з Ню Йорку та з околиць північного Ню Джерзі.

Наступний тренінґ відбудеться в п'ятницю, 12-го березня у вечірніх годинах у приміщеннях з г а д а н о г о Клюбу. До розпорядимости наших тенісистів буде шість столів, тому й повинно прибути на цей тренінґ більше учасників. О б о в'язковими для учасників є спортові черевики (тенісівки, тощо) та власні ракети, Участь в тренінґах безплатна!

Є теж запланований турнір за першість Української Спортової Централі Америки і Канади, докладні інформації про який будуть своєчасно подані всім до відома.

Адреса ланкового, який проводить тренінґи та підготовляє недалекий вже турнір за першість СУАСТ-Схід:
George Chranewycz
25 Clifton Ave.
Newark, N.J. 07104.

В І С Т К И „Ч. С І Ч І"

„Чорноморська Січ" — — СК „Віслa" 5:1 (4:0)

Вейн, Н. Дж., 28-го лютого. — Свій перший виступ весняної рунди футбольного сезону розпочала „Ч. Січ" високою перемогою з найкращим польським клюбом стейту, який виступає в „Мейджир дивізії" Шейфер Ліґи Ню Джерзі. Це вже 4-та з ряду перемога, що її здобули українські футболісти в циклі гор за аматорську Чашу ЗСА. Завдяки ній „Ч. Січ" дійшла до фіналу стейту, в якому зустріне сильний клюб „Джермен-Амерікенс Кікерс" м. Трентону. Не зважаючи на ослаблений склад в якому бракувало професійних і хворих футболістів В. Каздоби, Л. Вільчака, М. Заремби та військовика П. Лісевича, „Ч. Січ" домінувала в цій зустрічі та мала можливість здобути ще вищий вислід.

Вже в 7-ій хвилині українські футболісти вели 1:0, що його здобув з гарної комбінації І. Паливоди-О. Фарміґи правий криловий Лужняк. Другого ґоля в 23-ій хвилині здобув капітан „Ч. Січі" М. Фарміґа з ефективної подачі Касіяненка. В 37-ій хвилині М. Фарміґа успішно закінчив чергову акцію свого нападу, вмістивши м'яч у сітці воріт поляків (3:0). В 43-ій хвилині „Ч. Січ" вела вже 4:0, що його здобув швидкий Лужняк.

Другу половину розпочали господарі гострішою, але чесною грою в значно швидшому темпі, якого вони довго не витримали, втомилися і гра проходила тоді вирівняно. Втомлено виглядали і наші футболісти, які видали в першій половині багато зусиль, граючи проти сильного вітру. Сповільнене темпо „Ч .Січі" використали господарі, які в одному із своїх рейдів здобули почесного ґоля зустрічі. В 70-ій хвилині жертвенний Лужняк остаточно встановив вислід дня, здобувши свого 3-го і найбільш ефективного ґоля змагань. В складі „Ч. Січі" успішно деб'ютував в дефензивній лінії молодий і надійний футболіст Михайло Лошенко. Склад „Ч. Січі": К. Гільгерс, С. Касіяненко, І. Паньків, І. Паливода, М. Лошенко ,Д. Паливода, Л. Лужняк, М. Бакун, М. Фарміґа, Ю. Дуда, О. Фарміґа, М. Цинайко і В. Вільчак.

„Чорноморська Січ" II — — Ровей ІВКА 0:3
„Чорноморська Січ" III — — Лівінґстон ВК 0:3

Обидві молодші жіночі відбиванкові дружини „Ч. Січі" відбули свої чергові лігові гри на виїздах 23-го лютого в містах Ровей і Лівінґстон. Не зважаючи на сподівзнні поразки, наші молоді спортовки показали дальший значний поступ, що треба завдячувати провідникам і тренерам відбиванкової ланки. На певні перемоги молодих українок треба почекати до наступного відбиванкового сезону.

Б р и д ж

Завзяті змагання за першість „Ч. Січі" в „Дуплікейт бриджа" продовжуються. Минулої п'ятниці, 26-го лютого, першість вечора здобули: д-р Д. Стахів — інж. Б. Жук.

О. Твардовський

— О —

СІМКОВИЙ ФУТБОЛЬНИЙ ТУРНІР В ЧИКАҐО

„Крила" — „Ютс" 0:2
„Леви" — „Реаль ФК" 3:0

В четвертому крузі змагань сімкового футбольного турніру на арені Інтернаціонального Амфітеатру в Чикаґо потерпіла сумівська дружина „Крил" несподівану поразку 0:2 від сербської дружини „Ютс", не зважаючи на те, що сумівська дружина виступила до цієї зустрічі підкріплена найкращим стрільцем нападу Євгеном Андрущишином. Цим разом заграли „Крила" багато слабше, як у двох попередніх змаганнях („Крила" — „Некакса" 3:3, „Крила" — „Леви" 2:0), та дуже розчарувала своїх симпатиків, які прибули численно на ці змагання. Ця поразка зіпхала „Крила" з четвертого на п'яте місце табелі гор Першої Дивізії. „Крила" мають 4:4 точок і відношення воріт 6:6.

У других змаганнях в цю саму неділю, в товариських із дружиною „Атлетікс", потерпіли „Крила" другу поразку дня з рахунком 1:2. Одинокі ворота для „Крил" стрілив Іван Гулик на 16-ій хвилині зустрічі.

Склад „Крил": Боднар, Абрамюк, Дикий, Гулик, Шленкер, Петраш, Андрущичин, Думановський і Підковірів.

„Леви", які виступили в свому найсильнішому складі включно з Ногою, Ансельмі і Яворським в нападі, та Вадимом Мишаловим на воротах, заграли в цьому дні багато краще. В дружині „Левів" наладнано співпрацю між змагунами та їхнім проводом, що напевно причиниться до дальших успіхів у змаганнях. В цих четвертих змаганнях турніру зустрілися „Леви" з молодою німецькою дружиною „Реаль ФК" (колишні юнаки „Швабен"), в складі якої грає Джері (Ярослав) Костик, мабуть українець.

Перша півгра не ворожила „Левам" перемоги, але в другій половині напад „Левів" 'у складі Нога, Ансельмі і Яворський принесла дружині перемогу 3:0. Перші ворота стрілив Яворський на 16-ій хвилині гри, другі Ансельмі на 17-ій, а треті Нога на 18ій хвилині з вільного удару в довший кут воріт низьким гострим стрілом. Крім цих здобутих воріт не використано ще ряду добрих ворітних нагод, в тому двох нагод на 8-ій і 10-ій хвилинах (оборонця Іваника) та на 12-ій, коли його стріл зловив притомно воротар „Реаль ФК". Воротар „Левів" Вадим Мишалів оборонив два сильні стріли на 5-ій і 14-ій хвилнах гри та декілька слабших стрілів.

Після другої перемоги в турнірі „Леви" перейшли з 6-го на 3-тє місце в табелі гор Першої Дивізії з точками 5:3 та таким же відношенням воріт 5:3.

Склад „Левів": Вадим Мишалів, Іваник, Крат, Медина, Нога, Ансельмі, Яворський, Козій і Євген Мишалів.

Петро Головатий

— О —

„ТРИЗУБ" — — СК ЕЛИЗАБЕТ 1:0 (1:0)

Філядельфія, 28-го лютого1971 р. — Ці цікаві й кілька разів відкладані з огляду на погоду змагання за футбольний чемпіонат ЗСА між „Тризубом" і минулорічним чемпіоном СК Елизабет врешті таки відбулився і закінчилися скромною, але вповні заслуженою п е р е м о г о ю „Тризуба". Дуже гарний, та майже весняний день стягнув доволі багато глядачів (около 900), які, користаючи з гарної погоди, приглядалися цікавій і до кінцевого свистка напруженій грі. У цих змаганнях відігравав дуже важну ролю вітер, який цілу першу півгру ніс м'яч до воріт „Тризуба", а сонце світило в очі його змагунів. Не зважаючи на це, тризубівська оборона, а в першу чергу воротар, грали дуже жертвенно та вспіли вдержати безворітний вислід майже до кінця півгри, коли Гортон таки здобув провадження, а заразом устійнив вислід змагань.

У другій півгрі вітер майже устав і гра унормувалася, але змучені в першій півгрі тризубівці не змогли підвищити ворітнього стану, тим більше, що контужений Гортон мусів зійти, а його заступник Мароля не зумів якслід повести нападу. Друга півгра стояла на досить високому поземі і напади обох сторін мали нагоду підвищити вислід, але поперечки, стовпці, чи врешті занадто нервові стріли спричинили те, що вона закінчилася безворітно. Ці змагання „Тризуб" виграв завдяки добрій тактично грі оборони та притомній і жертвенній грі воротаря. Напад, поза кількома добрими заграннями й гарними стрілами, які чомусь попадали в поперечку, був дуже нескоординований, а його мотор Гортон ледве рухався і взагалі не повинен був бути на площі. Найкращим у нападі був Людвік, який на лівому крилі був все грізним для воріт противника й ініціятором багатьох підворітних акцій.

Виграну привітала філядельфійська публіка оваційно і сподіваємось, що на слідуючі змагання, які відбудуться в неділю 7-го березня на цій самій площі з Блу Стар з Ню Йорку з'явиться вона ще у більшій скількості.

М. С.

ТАРЗАН, Ч. 6520. Дикий Кіт інформує Тарзана про зброю в руках бонґів.

Сотник Дикий Кіт поквапно інформує Тарзана про засекречений у бонґів склад базук і ручних ґранат, що їх Абуззі гордо показав йому.

Цей 16-ий син вождя Вамбі Абуззі це неабиякий парень, Тарзане! Старий Вамбі післав його, здається до Англії, щоб він вивчив методів і мови цивілізації... щоб торгівці з долішнього бігу ріки не могли накинути бонґам будь-чого! Абуззі читає англійські газети, щоб запевнитись, що бонґи можуть дістати найвищі ціни на свої продукти!

Він є довіреним сторожем ключа до їх арсеналу. Бонґи проміняли минулорічне жниво кокосів не тільки на запас скорострілів, але й за достаточне число базук і ґранат, щоб витеребити ціле плем'я батузів!

Особливо погані вістки, сотнику Дикий Коте! Вамбі погоджується відкласти наїзд проти батузів тільки на одну ніч... щоб уможливити мені промовити сьогодні ніччю до його „ради старих"...